

B – 31^e zondag - 3 november 2024 – Onze Lieve Vrouw
Deut. 6,2-6; Ps 18(17); Hebr. 7,23-28; Ev. Marcus 12,28b-34

Als Schriftgeleerden aan Jezus een vraag stellen, is het meestal een strikvraag of een gemene vraag om hem ergens van te kunnen beschuldigen. Vandaag legt een Schriftgeleerde hem de vraag voor: “Wat is het allereerste gebod?”, met andere woorden: het allerbelangrijkste gebod. Jezus geeft als antwoord: “Luister, Israël, de Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand, en geheel uw kracht”.

Het was dus beslist geen strikvraag die de Schriftgeleerde stelde, want dat antwoord had hij zelf ook gegeven als hem dat gevraagd was. En hij had kunnen raden dat Jezus hem precies dat antwoord zou geven. Want dat antwoord, iedere vrome of orthodoxe Jood kent het van buiten. Want het is het overbekende “Sjema Israël”, ‘luister Israël’, dat wij zojuist lezen in de eerste lezing uit het boek Deuteronomium (Deut 6,4). Iedere Jood kent het, want met “Sjema Israël”, ‘luister, Israël’, begint tot op de dag van vandaag het gebed dat iedere vrome Jood in de vroege ochtend, bij het opgaan van de zon moet uitspreken. Met daarna de Tien Geboden. Ook Jezus moet het iedere ochtend hebben gebeden. Het staat daarom ook in mooie gouden hebreeuwse letters gebeiteld op de synagoge van Maastricht, in de Bogaardenstraat.

Het eigenaardige is dus, dat die Schriftgeleerde (en dat is toch iemand die de teksten goed kent) die vraag aan Jezus stelt, waarvan hij het antwoord kent, en waarvan hij al bij voorbaat kon raden dat Jezus precies dat antwoord zou geven.

Maar Jezus zou Jezus niet zijn, of Hij geeft de ware, de diepere uitleg. Jezus leert de Schriftgeleerde dat hij tot de kern moet gaan. Dat hij moet doordenken. En dat doet Jezus met een ander citaat uit de Heilige Schrift. Want wat de Schriftgeleerde niet had verwacht, dat is dat Jezus hem als antwoord zou geven: “Het tweede gebod, gij zult uw naaste beminnen als u zelf” (Lev 19,18). Met andere woorden: zoals u zelf bemind zou willen worden. Voor Jezus is het eerste gebod van liefde voor God niet compleet, als er ook niet een tweede gebod is van liefde voor de medemens. Je kunt niet God beminnen, en tegelijk je medemens níet beminnen.

Daarmee zijn voor Jezus het eerste en het tweede gebod in feite één, de twee kanten van een munt, de twee kanten van één liefde, God en mens, God beminnen en de evenmens beminnen.

De Schriftgeleerde begrijpt het heel goed, hij beaamt wat Jezus zegt, en Jezus zegt hem dan: “U staat niet ver af van het Koninkrijk van God”. En dat wens ik vandaag ons allemaal toe, dat ook wij niet ver af staan van het Koninkrijk van God.

Want dat is de boodschap van vandaag. De Tien Geboden kun je samenvatten in één woord: Liefde. Zo eenvoudig is het. Doe niet moeilijk. Doe alles wat je doet uit liefde. Dan is het goed. Laat de liefde de leidraad zijn bij alles wat je doet. Johannes zei het al: “God is liefde”. Drie woorden. Kort kan niet.

Onze grote kerkvader Augustinus zei het ook: “*ama et fac quod vis*, “bemin en doe dan maar wat je wilt”. Een beetje provocerend natuurlijk, maar het is wel waar. En Augustinus legt het uit: “Als je zwijgt, zwijg uit liefde. Als je spreekt, spreek uit liefde. Als je tuchtigt, tuchtig uit liefde. Alles moet voortkomen uit de bron van de liefde. Uit deze bron kan alleen maar goeds voortkomen”.

De liefde voor God en de liefde voor de medemens. Hou je daar aan, zegt Jezus vandaag in het Evangelie, en dan sta je niet ver af van het Koninkrijk van God. Ja, zo eenvoudig is het.

Diaken Régis